

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, señora consellera.

Interpel·lació al conseller d'Hisenda i Model Econòmic, senyor Vicent Soler i Marco, sobre la política general de la Generalitat valenciana respecte al desenvolupament i la implementació de programes de codi obert –open source– per a les aplicacions utilitzades en l'administració autonòmica valenciana, que formula el diputat senyor César Jiménez Doménech (GP Podemos-Podem) (RE número 13.576, BOC número 54)

La senyora vicepresidenta primera:

Anem a passar a l'últim punt de la vesprada, el punt número 9, que és una interpel·lació al conseller d'Hisenda i Model Econòmic sobre la política general de la Generalitat valenciana respecte al desenvolupament i la implementació de programes de codi obert per a les aplicacions utilitzades en l'administració autonòmica valenciana, que formula el diputat del Grup Parlamentari Podemos-Podem, senyor Jiménez.

El senyor Jiménez Doménech:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyores i senyors diputats.

Les tecnologies de la informació estan absolutament presents en la nostra vida quotidiana, de tal manera que resulta molt difícil imaginar ja cap procés vital sense que estiguen presents programes informàtics que els regulen.

Així, la nostra rentadora, el cotxe amb el que ens movem, la declaració de la renda o, fins i tot, les nostres votacions estan regulades per programes informàtics, i si aquestos foren de codi obert avui podríem saber què li passa al dispositiu de la diputada Sandra Martín perquè podríem escorcollar en el codi del programa i no hauríem de dependre d'un servei de manteniment que pareix que no resol el problema.

No és difícil d'explicar la rellevància del *software* en una realitat –la nostra– impregnada de tecnologies, per això que fem aquesta interpel·lació des de la consideració del sector de les tecnologies de la informació i les comunicacions com un sector estratègic en el segle XXI.

Per tant, s'entén que l'aposta política de qualsevol govern que se situe al servei de la ciutadania ha de preservar la sobirania en els seus sectors estratègics.

Les aplicacions informàtiques es comuniquen amb els components electrònics amb el *hardware* dels dispositius amb seqüència d'uns i zeros, el codi binari, que és allò que els nostres ordinadors, telèfons, *tablets* saben interpretar, però aquest codi binari es tradueix a partir de llenguatges de programació que són l'eina dels programadors de *software*

per al disseny dels programes. L'accés al codi, font anomenada *open source*, és l'única manera de saber com estan construïts estos programes.

I, ara, jo els podia continuar parlant d'algoritmes, *interfases*, sistemes operatius, programació orientada a objectes o cercadors semàntics però, segurament, tornaria a caure en el llenguatge propi del meu gremi, dels informàtics, i no establiria una comunicació amb vostés, que ja és evident que no l'estic establint. (*Rialles*)

És per això que m'he permés trobar un símil gastronòmic; així, senyories, quan este cap de setmana preparen la paella podran reflexionar sobre la qüestió.

Quan u es planteja que vol menjar el nostre plat típic sap que té diferents opcions a l'abast, n'hi ha com una mena de codi obert de la paella que són els ingredients i la manera de fer-la a cadascun dels territoris del nostre país.

No entrarem en un debat d'on la fem millor (*veus*) però, si tots coneixem eixe codi obert, els usuaris finals, els comensals, sabem el que estem menjant i, fins i tot, podem rebre gustosos els suggeriments del nostre cunyat sobre el procediment de confecció del plat perquè coneix el codi obert.

Podem optar per esta opció casolana, valenciana o podem optar per anar al supermercat i comprar un plat de paella preparada, no necessàriament més bona –s'entén la ironia–, segurament més ràpida de preparar i del tot compatible amb el microones; però aquest paquet de menjar, que no sabem com s'ha fet i moltes vegades tampoc coneixem completament el conjunt d'additius que contenen, seria una bona equivalència amb els programes comercials d'ús més estés.

Bé, una vegada aconseguit la seua atenció i el suport unànim de la societat valenciana per l'ús del *software* lliure, val dir que «lliure» no vol dir «gratis», com tampoc ho són els ingredients de la paella; fins i tot, n'hi ha empreses que legítimament fan negoci a partir del *software* lliure perquè ens cuinen eixa paella figurada i ens la serveixen com en un restaurant en forma de producte informàtic millorat.

Com hauran intuït, en l'ús diari dels seus dispositius utilitzem continuament programes que fan coses que s'escapen a la nostra intuïció i als nostres desitjos, fins i tot, com ara oferir-nos productes mentre naveguem o enviar informació encriptada dels nostres moviments amb l'ordinador; si no, d'aquesta manera, ¿com es pensen vostés que es va recopilar la major part dels cables de Wikileaks?

Sols podem assegurar-los que realment els programes fan allò que realment esperem si tenim accés al codi. També, d'aquesta manera tindríem capacitat de transformar eixos programes i adaptar-los a les nostres necessitats.

D'altra banda, esta el tema de les llicències.

Fa no molt, jo treballava en una empresa privada com a responsable de sistemes d'informació, en concret una taulellera que en el seu moment de màxim esplendor comptava amb set-centes llicències d'un conegut programa de gestió empresarial, un programa molt bo, un programa molt eficient però també un programa molt car.

Doncs, resulta que quan l'empresa va entrar en declivi i va començar a acomiadar treballadors no n'hi havia tantes necessitats de llicències informàtiques però com n'hi havia contractes que ens vinculaven amb empreses de programes del *software* comercial per cinc anys doncs segurament este va ser uns més dels factors que no van ajudar que esta empresa poguera recuperar-se.

Estava plantejant una experiència de l'empresa privada però, ¿seria reproduïble una situació així en l'administració pública? Òbviament, de fet, ja ha passat que quan un programa deixa de complir les seues funcions o vol que s'adapte per a abastar noves funcionalitats s'ha de passar novament per caixa.

De fet, hem sentit moltes vegades la senyora consellera de justícia explicar allò dels tres mil ordinadors sense ús perquè el *software* –el *software* ara ix ací– és incompatible amb les prestacions dels ordinadors. ¿Hauria passat el mateix amb un programa de *software* lliure? Ja els dic jo que no.

En definitiva, substituir progressivament el programari augmentant la quota de programes de codi obert ens permetria trencar amb la posició desigual entre administració i propietaris de la tecnologia –i este matí hem parlat de *lobbys*. Es trencarien ser monopolis *de facto* i s'obriria la possibilitat de transformar despesa en inversió, ja que de l'estalvi produït pel menor pagament de llicències podríem dedicar-lo a millores de programes i del catàleg de serveis que aquests ofereixen.

No hauríem de menysprear tampoc la possibilitat de contribuir al desenvolupament d'un teixit industrial en el sector de les TIC, propi i competitiu, així com crear les condicions necessàries per a optimitzar la participació dels centres tecnològics i universitats amb una relació sinèrgica entre administracions i empreses.

Exposats els beneficis de la implantació progressiva del *software* lliure, permetam, senyor conseller, que li eleve unes preguntes. La primera d'elles és senzilla de fer, però no tant de contestar. Quant a l'ús del programari lliure en l'administració valenciana, ¿hi ha una aposta decidida pel seu ús? ¿Des de quina perspectiva i amb quins objectius?

Segona pregunta, ¿quin paper ha d'interpretar el *software* lliure en relació al canvi del model productiu atenent la potencialitat de la qual hem parlat del sector de les TIC, així com de les relacions sinèrgiques en aquest camp que es poden donar entre administració, centres tecnològics, universitat i empresa?

I, per últim, si el govern valencià considera la tecnologia com un sector estratègic i si considera el *software* lliure –el *software* que porta implícit un accés al coneixement– com un factor fonamental en la independència tecnològica, sent aquesta necessària per parlar de sobirania tecnològica.

L'interés d'aquest grup parlamentari serà –ja ho portàvem al nostre programa– la implantació progressiva del programari de codi obert per les aplicacions i de format d'accés lliure i obert per a totes les dades utilitzades en l'administració pública. També per la revisió i posada a punt de repositoris de *software* públic per simplificar el reaprofitament de determinades solucions per part de tercers, sobretot aquelles que siguen reutilitzables per col·lectius amb menys recursos.

En coherència amb aquesta estratègia, proposàvem l'avaluació de contractes d'externalització de serveis informàtics, intentant potenciar l'ús de *software* lliure, llicències obertes i models de negoci basats en *software* obert, donant suport al mateix temps a la xicoteta i mitjana indústria TIC de la Comunitat Valenciana.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Jiménez.

Senyor conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyora presidenta.

La seua senyoria parla en la seua interpel·lació de sectors estratègics del segle XXI i la consideració del sector TIC com un d'ells. I és cert, és cert que ningú pot imaginar hui els processos productius, socials, culturals, econòmics o polítics del nostre temps sense la intervenció fonamental de les TIC, la tecnologia de la informació i de la comunicació, com molt bé vosté ha dit.

Efectivament, el segle XXI és el segle de la societat del coneixement i de la informació, i l'un i altra s'emmagatzemen, circulen, es compartixen i es reelaboren mitjançant i amb eines administrades per les TIC. Efectivament, un sector estratègic, senyoria, del segle XXI. Si entenem per sectors estratègics aquells que per la seua transcendència i magnitud tenen una decisiva influència econòmica, social i política. És evident que el sector TIC ho és.

Així és molt oportú preguntar-nos si estem en disposició de governar les TIC, de treballar amb el sector TIC per a assegurar els beneficis que ha de reportar a la societat o si, al contrari, com vosté també ha deixat... dit entre línies, són les TIC les quals ens governen a nosaltres.

Sa senyoria parla de codi obert –d'*open source*–, que no és un concepte estrictament coincident amb el de *software* lliure. No obstant això, com la interpel·lació de sa senyoria parla de sobirania en relació amb sectors estratègics, podem assimilar amb dos conceptes sabent que estem parlant de tractar de tindre el coneixement i la capacitat d'usar i modificar al *software* lliurement, és a dir, de ser sobirans en l'ús d'estes tecnologies. Com vosté ha dit molt bé, fer la paella amb el cunyat a casa –codi obert– o comprar-la empaquetada en el súper, dos maneres de menjar paella. Jo preferisc la del cunyat, encara que me critique el tema de la sal i estes coses; molt més, ¿eh?

El Consell, evidentment –el Consell de La Generalitat–, aposta pel *software* lliure, aposta per la paella amb el cunyat. Però ho fa des d'un plantejament estratègic realista, perquè els beneficis són evidents: ens garantix governar nosaltres mateixos la nostra tecnologia; a llarg termini representa un estalvi econòmic, un estalvi econòmic, senyoria, en llicències, i des de la possibilitat de governar la tecnologia, tenim

també la possibilitat d'enfortir els sectors econòmics de les TIC en el nostre teixit empresarial, en la nostra pime vinculada al sector.

Però també som conscients que aquesta no sempre és la millor opció, que hi ha àmbits que la interacció entre moltes aplicacions pot suposar costos d'adaptació del *software* lliure consideradament superior al cost de la llicència d'una solució de *software* estàndard. O que a l'usuari se exigisca un esforç d'aprenentatge per a manejar amb el *software* lliure que supere el valor dels avantatges.

Per tant, l'estratègia del Consell va encaminada a implementar el *software* lliure sempre que siga possible a un cost raonable, és a dir, sempre que la compatibilitat entre tecnologies no siga molt complicada i genere un gran cost afegit. Perquè sense dogmatismes entenem que el *software* lliure és part d'una cultura comuna de la qual formen part valors com la transparència i la cooperació; la informació oberta, compartida i reutilitzable, com vosté també ha dit, per a tot el món. I pel que fa a la producció d'informació de La Generalitat i als serveis informàtics que ofereix, intentem que siga així.

A més a més, l'estalvi en llicències ens permet utilitzar eixos recursos per a adquirir serveis. També ho ha dit vosté. És a dir, podem transformar l'estalvi en inversió, a banda de reduir les debilitats que genera la dependència de tercers, especialment si són proveïdors únics, com el cas de l'escó de la nostra companya diputada.

La Generalitat, especialment per mitjà de la Direcció General de les TIC, és un actor informàtic fonamental en la Comunitat Valenciana. Per això volem i estem obligats a explorar les sinergies amb la universitat, els instituts tecnològics i la indústria, i les empreses del sector, per tal de maximitzar la transformació de despesa..., d'estalvi en despesa en inversió. Inversió per a portar recursos i coneixement al sector de les TIC a la nostra comunitat. Coneixement de com funcionen les solucions tecnològiques, cosa que el *software* lliure permet per a tindre empreses realment tecnològiques en lloc d'empreses bàsicament comercialitzadores de solucions oferides per marques i empreses alienes.

Eixa estratègia a nivell empresarial ofereix més valor afegit i més independència a l'hora de consolidar un model de negoci competitiu sostenible a llarg termini. I a nivell agregat afavorix la igualtat a l'hora de competir i, per tant, el dinamisme dins del sector. I un sector més dinàmic i més autònom és també clau perquè siga més demandant de col·laboració amb la universitat per a dur endavant projectes d'investigació i tindre professionals cada vegada més preparats.

Eixa estratègia l'hem de desenvolupar, però dins d'un marc legal ja existent, que són les directrius que assenyalen les lleis 37/2007, sobre reutilització de la informació del sector públic; la 11/2007, d'accés electrònic dels ciutadans al servei públic, així com el Reial decret 4/2010, pel qual es regula l'esquema nacional d'interoperabilitat en l'àmbit de l'administració electrònica, ens diu que este marc legal busca afavorir la reutilització d'aplicacions d'informació, la interoperabilitat dels sistemes de conjunt de les administracions i la promoció de l'ús del *software* lliure en l'administració i fora d'ella. I és en este sentit on s'està treballant. En este sentit és on estem treballant, senyor diputat. Bàsicament en dues línies d'actuació: l'àmbit educatiu i l'ofimàtica corporativa de l'administració del Consell.

En l'àmbit educatiu comptem amb Lliurex, un producte que resultarà conegut per vosté i per moltes de les altres senyories, sobretot aquells que tinguen fills en edat escolar. Es tracta d'una distribució lliure i gratuïta desenvolupada per La Generalitat i implantada en tots els centres públics educatius valencians, que s'ha anat millorant anualment, com pretenem continuar fent en el futur i que, a més a més, està completament disponible per la seua utilització per tots els ciutadans, empreses i organitzacions no sols docents, no sols per a la comunitat educativa.

I en l'àmbit de l'administració valenciana, s'han realitzat temptatives amb distint resultat, com la d'implantar la *suite* Libre Office com a eina d'ofimàtica corporativa, així com la distribució Lliurex que també s'està provant. En ambdós casos existixen tants fets a ressaltar com línies a millorar. Per exemple, no hi ha hagut fins ara una monitorització per a mesurar el grau d'acceptació de Lliurex en la comunitat educativa, amb criteris objectius per a determinar la demanda real. El mateix podem dir del Libre Office.

En definitiva, no hi ha hagut una política definida quant a la reutilització de solucions lliures en el si de La Generalitat i l'anàlisi de la seua potencialitat en els plans tecnològics, econòmics i polítics. I tot açò, ¿com ho anem a canviar? El primer pas és finalitzar l'elaboració del pla estratègic en tecnologies de la informació i de la comunicació 2016-2020, un pla en el qual lligarem els projectes amb els pressupostos per a garantir que podem abordar-los amb els recursos existents, i que volem que actue en la doble vessant vehicular com a una eina per al desenvolupament dels sistemes informàtics de La Generalitat, i finalista com a impulsor de nous models de negoci basats en el coneixement lliure i compartit. I este pla concretarà els passos a seguir, perquè construir una infraestructura informàtica amb el suport físic i lògic escaïnt, formar i habitar als usuaris a usar i desenvolupar un sector creatiu de *software* lliure són tasques que requereixen temps.

Les TIC són una enginyeria, com vosté sap molt bé, el seu ús molt sovint consisteix en donar-li a un botó, però vosté sap que darrere d'eixe botó o baix del botó hi ha un procés constructiu costós, en el qual a voltes cal invertir, mentres que també hi ha casos en què pot ser més barat i eficient l'adquisició de llicències de solucions ja disponible. Per tant, un plantejament endavant, però amb molt de realisme.

Moltes gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor conseller.

Senyor Jiménez, ¿no...?

Acabem ací la vesprada.

Es suspén la sessió fins demà a les deu. *(La vicepresidenta primera colpeja amb la maceta)*

(Se suspén la sessió a les 20 hores)

D'acord amb l'article 18.2 del Reglament de les Corts, s'indiquen les senyories assistents a la sessió:

Alcón Soler, Eva
 Almería Serrano, José Francisco
 Álvaro Cerezo, Mònica
 Andrés Sanchis, Concha
 Argüeso Torres, Emilio
 Arqués Cortés, Vicent
 Bachero Traver, Belén
 Barceló Chico, Ana
 Bellver Casaña, Jorge
 Bernal Talavera, María
 Bertomeu Vallés, Antoni
 Betoret Coll, Vicente
 Boix Pastor, Alfred
 Bonig Trigueros, Isabel
 Briet Seguí, Rafael Francisco
 Caballero Hueso, Mercedes
 Caballero Montañés, Juan Carlos
 Cabedo Laborda, Cristina
 Campello Moreno, Marian
 Calpe Saera, José Ramón
 Casanova Claramonte, Vicente
 Castelló Sáez, Alfredo
 Catalá Verdet, María José
 Cerdán Pastor, David
 Císcar Bolufer, José
 Córdoba Cortijo, Juan Ginés
 De Miguel Martínez, David
 Díaz González, Elisa
 Domínguez Pérez, Miquel
 Escrig Monzó, María Sabina
 Estañ García, Antonio
 Ferrer Matvieychuc, Graciela Noemí
 Ferrer San Segundo, María José
 Ferri Fayos, Fran
 Font de Mora Turón, Alejandro
 Gallén Peris, Marta
 García González, Rosa María
 García Jiménez, María José
 García Latorre, Francisco Javier
 García Muñoz, Teresa
 García Salvador, Alberto
 García i Tomàs, Víctor
 Garrigues Francés, María Blanca
 Gascó Enríquez, Beatriz
 Gascó Verdier, Beatriz
 Geffner Sclarsky, Daniel
 González Delgado, Fernando

Hernández Sánchez, Noelia
 Ibáñez Bordonau, Rubén
 Jiménez Doménech, César
 Juan i Huguet, Jordi
 Marcos Puig, Verónica
 Marí Malonda, Alexis Frederi
 Martín Pérez, Sandra
 Martínez Ramírez, Carmen
 Marzà Ibáñez, Vicent
 Mata Gómez, Manuel
 Meco Tébar, Fabiola
 Mínguez Corral, Sandra
 Mollà Herrera, Mireia
 Montiel Márquez, Antonio
 Morera i Català, Enric
 Mulet Taló, Miguel Ángel
 Muñoz Lladró, José
 Mustafá Ávila, Rosa de Falastín
 Nadal Sendra, José Ramón
 Navarro Caballero, Juan de Dios
 Navarro Casillas, Isaura
 Oltra Jarque, Mónica
 Ortega Requena, Maria Josep
 Ortiz Vilella, Eva
 Pallarès Piquer, Marc
 Parra Almiñana, María Teresa
 Pastor Llorens, Fernando
 Peremarch Palomares, Covadonga
 Pérez Fenoll, Manuel
 Peris Cervera, Rosa
 Pineda Cuenca, Manuel
 Ponce Guardiola, Juan
 Quiñonero Hernández, Llum
 Rodríguez Armigen, Cristina
 Rojo Sánchez, Domingo
 Salas Maldonado, José
 Salvador Rubert, María José
 Sánchez Zamora, María del Carmen
 Santamaría Ruiz, Luis
 Serna Serrano, Toñi
 Soler Beneyto, Víctor
 Subías Ruiz de Villa, Juan Ignacio
 Subiela Chico, Antonio
 Tirado Museros, Clara
 Tormo Moratalla, Emigdio
 Torres García, David
 Ventura Campos, Mercedes
 Woodward Poch, Antonio Joaquín
 Yáñez Motos, María Remedio
 Zaplana López, José Juan

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES

Subscripcions: Servei de Publicacions de les Corts
subscripcions@corts.es

Plaça de Sant Llorenç, 4 • 46003 València

Telèfon: 96 387 61 00

<http://www.cortsvalencianes.es>

Edita: Servei de Publicacions de les Corts

ISSN: 1133-2492

Dipòsit legal: V-1013-1983

CORTS VALENCIANES

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES

Subscripciones: Servicio de Publicaciones de Les Corts
subscripcions@corts.es

Plaza de San Lorenzo, 4 • 46003 Valencia

Teléfono: 96 387 61 00

<http://www.cortsvalencianes.es>

Edita: Servicio de Publicaciones de Les Corts

ISSN: 1133-2492

Depósito legal: V-1013-1983